

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פֶּרֶק ד'

פְּרָשִׁיּוֹת

וִירָא - אָמֵר

יְחִוּד הָעֶלְיוֹן, מִתְּנַת הַשַּׁבָּת

פָּרֵק ד'

- מז..... שלשת סעודות השַׁבָּת
- מז..... האַרְת הַשְּׁלַחן
- מז..... בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
- מח..... סוּד שֶׁל אֶחָד
- מח..... יְחוּד הַשַּׁבָּת
- מח..... הַשַּׁבָּת וּפְרֻדָּה מִצַּד הָאֲחֵר
- מח..... הַהֲתַעֲרָרוֹת שֶׁל מַעֲלֵה תְלוּיָהּ בְּהֲתַעֲרָרוֹת יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה
- מט..... בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מִתְגַּדֵּלֶת הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה וּמִתְעַטָּרֶת בְּעִטְרוֹתֶיהָ
- מט..... מִתְנַה טוֹבָה
- ב..... בְּרִכּוֹת הַשַּׁבָּת
- ב..... הַתַּעֲרָרוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
- ב..... הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם
- בא..... בְּרִכַּת יִשְׂרָאֵל
- בא..... פְּרִיסַת הַקְּדוּשָׁה עַל יִשְׂרָאֵל
- לח..... עֲרֻכָּה שֶׁל שְׁעָה

לְהַזְכִּירְכֶם,

יְשִׁנֵּה חִלּוּקָה נוֹסֶפֶת לַג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת:

- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרֵאשׁוֹנָה: זְפִים כז-זפ
- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: זְפִים פה-קמ
- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [יז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: זְפִים קמא-קצח

שְׁלֹשֶׁת סְעוּדוֹת הַשֶּׁבֶת (ח"ג רע"ג א ר"מ)
 הַתְּלִיתָאָה לְמִיכַל שְׁלֹשָׁה סְעוּדָתִין
 בְּשֶׁבֶת, כְּמָה דְאֻקְמוּהָ רַבְּנֵי
 דְּמַתְּנִיתִין, דְּאָמַר חַד מִיַּנְיָהּ, יְהֵא חֲלָקִי
 עִם גּוֹמְרֵי שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשֶׁבֶת, דְּאִינוּן
 שְׁלִימוֹ דְּשִׁבְעַת בְּרַכָּאן דְּצִלוּחָא, לְאַשְׁלָמָא
 בְּהוּן לְעֵשֶׂר. וְרָזָא דְעֵנְג, (בראשית ב) וְנָהַר
 יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וּמֵאֵן דְּלֵא
 מְקִיִּים לוֹן, וְאִית לִיה רֵשׁוֹ לְקִיָּמֹן,
 אַתְּהֵפֵד לִיה לְנַגַע צְרַעַת. וּבְגִין דְּלֵא יִיתִי
 לְהֵאֵי, אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא, לוֹו עָלֵי
 וְאִנִּי פוֹרַע, (ישעיה נח) אַז תִּתְעַנַּג עַל יִי.

שְׁלֹשֶׁת סְעוּדוֹת הַשֶּׁבֶת
שְׁלִישֵׁי - לְאָכַל שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשֶׁבֶת, כְּפִי
 שְׁבַארוּהָ רַבּוֹתֵינוּ שֶׁל הַמִּשְׁנָה, שֶׁאָמַר אֶחָד
 מֵהֶם: יְהֵא חֲלָקִי עִם גּוֹמְרֵי שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת
 בְּשֶׁבֶת. שֶׁהוּן שְׁלֵמוֹת שֶׁל שִׁבְעַת בְּרָכוֹת שֶׁל
 הַתְּפִלָּה, לְהַשְׁלִים בָּהוּן לְעֵשֶׂר. וְהַסּוּד שֶׁל
 עֵנְג - (בראשית ב) וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת
 אֶת הַגֶּן. וּמִי שֶׁלֵא מְקִיָּים אוֹתוֹן וַיֵּשׁ לוֹ רִשׁוֹת
 לְקִיָּמוֹ, הוֹפֵךְ לוֹ לְנַגַע צְרַעַת. וּכְדִי שֶׁלֵא יִבֵּא
 לְזָה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: לוֹו עָלֵי וְאִנִּי
 פוֹרַע, (ישעיה נח) אַז תִּתְעַנַּג עַל ה'.

הַאֲנֵת הַשְּׁלַחן

רְבִיעֵאָה, לְאַנְהָרָא פְתוּרָא בְּמִנְרָתָא.
 כְּמָה דְאֻקְמוּהָ קְדָמָאִין,
 שְׁלַחן בְּצִפּוֹן, מְנֹרָה בְּדֵרוּם, דְּפְתוּרָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא הֵכִי צְרִיכָא לְמַהוּ.
 בִּינֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (ח"ב פ"ט, א)
 קַל כְּרוֹזָא נְפִיק, אַתְּעֵרוּ קְדִישֵׁי עֲלִיוֹנִין,
 אַתְּעֵרוּ עַמָּא קְדִישָׁא, דְאַתְבַּחַר
 לְעִילָא וְתַתָּא. אַתְּעֵרוּ חֲדוּוֹתָא לְקַדְמוֹת
 מְאִרִיכוֹן. אַתְּעֵרוּ בְּחֲדוּוֹתָא שְׁלִימָתָא.
 אַזְדַּמְנוּ בְּתַלַּת חֲדוּוֹן, דְתַלַּת אַבְהוֹן.
 אַזְדַּמְנוּ לְקַדְמוֹת מְהִימְנוֹתָא, דְחֲדוּוֹה
 דְכָל חֲדוּוֹתָא. זְכָאָה הוּלְקִכוֹן, יִשְׂרָאֵל
 קְדִישֵׁין, בְּעֵלְמָא דִין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי. דָּא
 הוּא יְרוּתָא לְכוֹן, מְכַל עַמִּים עוֹבְדֵי
 עֲבוּדָת בּוֹכְבִים וּמְזוֹלוֹת. וְעַל דָּא כְּתִיב,
 בִּינֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

הַאֲנֵת הַשְּׁלַחן
רְבִיעֵי - לְהֵאִיר שְׁלַחן בְּמִנְרָה, כְּמוֹ
 שְׁבַארוּהָ הַקְּדָמוֹנִים, שְׁלַחן בְּצִפּוֹן, מְנֹרָה
 בְּדֵרוּם. שֶׁשְׁלַחְנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 כֶּף צְרִיף לְהִיּוֹת.

בִּינֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

קוֹל הַפְּרוֹז יוֹצֵא: הַתְּעוֹרְרוּ קְדוֹשִׁים
 עֲלִיוֹנִים, הַתְּעוֹרְרוּ הָעָם הַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּבְחַר
 לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, עוֹרְרוּ שְׁמִיחָה כְּנֶגֶד
 רַבּוֹנְכֶם, הַתְּעוֹרְרוּ בְּשִׂמְחָה שְׁלֵמָה, הַזְדַּמְנוּ
 לְשֹׁלֵשׁ שְׂמִחוֹת שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, הַזְדַּמְנוּ
 לְקִרְיַת הָאֱמוּנָה שֶׁל שְׂמִיחַת כָּל הַשְּׂמִחוֹת.
 אֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם, יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא! זֹהִי יְרֻשָׁה לְכֶם מִכָּל
 הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָת כּוֹכְבִים וּמְזוֹלוֹת. וְעַל
 זֶה פְתוּב בִּינֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֶּף הוּא וְדָאִי. וְעַל זֶה כְּתוּב
 זְכוֹר אֶת יוֹם הַשֶּׁבֶת לְקַדְשׁוֹ, וְכָתוּב (ויקרא יט)
 קְדָשִׁים תְּהִיוּ כִּי קְדוֹשׁ אָנִי ה'. וְכָתוּב (ישעיה
 נח) וְקִרְיַת לְשֶׁבֶת עֵנְג לְקְדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד.

אָמַר ר' יְהוּדָה, הֵכִי הוּא וְדָאִי. וְעַל דָּא
 כְּתִיב זְכוֹר אֶת יוֹם הַשֶּׁבֶת לְקַדְשׁוֹ
 וְכָתִיב (ויקרא יט) קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ כִּי קְדוֹשׁ
 אָנִי יְיָ. וְכָתִיב, (ישעיה נח) וְקִרְיַת לְשֶׁבֶת
 עֵנְג לְקְדוֹשׁ יְיָ מְכּוֹבֵד.

סוד של אחד (ח"ב סליה, ב)

רְזָא דְשַבְּת, אִיהִי שַבְּת, דְּאִתְאַהֲרָא
בְּרְזָא דְאַחַד, לְמִשְׁרֵי עֲלֵה רְזָא
דְּאַחַד. צְלוֹתָא דְמַעְלֵי שַבְּתָא, דְּהָא
אִתְאַהֲרַת כּוּרְסִיָּא יְקִירָא קְדִישָׁא, בְּרְזָא
דְּאַחַד, וְאִתְתַּקַּנַּת לְמִשְׁרֵי עֲלֵה מְלַכָּא
קְדִישָׁא עֲלָאָה.

סוד של אחד

סוד השַבֵּת, היא שַבֵּת שְׁנַאֲחֶזֶת בְּסוּד שֶׁל
אַחַד, לְהַשְׁרוֹת עָלֶיהָ הַסוּד שֶׁל אֶחָד. תְּפִלַּת
עֲרַב שַבֵּת, שֶׁהִרִי אַז מְתִיחַד כְּפַס הַכְּבוֹד
הַקְּדוּשׁ בְּסוּד שֶׁל אֶחָד, וּמְתַקַּנַּת שִׁישְׁרָה
עָלֶיהָ הַמְּלַךְ הַקְּדוּשׁ הַעֲלִיּוֹן.

יחוד השַבֵּת

בְּדַ עֵייל שַבְּתָא, אִיהִי אִתְיַחַדַּת
וְאִתְפָּרַשַׁת מִסְטְרָא אַחְרָא, וְכָל
דִּינִין מְתַעֲבְרִין מִינָהּ, וְאִיהִי אִשְׁתְּאַרַת
בִּיחודָא דְנְהִירוֹ קְדִישָׁא, וְאִתְעַטְרַת
בְּכַמְהָ עַטְרִין לְנַפְי מְלַכָּא קְדִישָׁא, וְכָל
שׁוֹלְטֵי רֻגְזִין וּמְאַרִי דְדִינָא כְּלָהוּ עַרְקִין,
(נ"א וְאִתְעַבְרוּ מִינָהּ) וְלִית שׁוֹלְטֵנוּ אַחְרָא
בְּכָלְהוּ עֲלָמִין. וְאַנְפָּהָא נְהִירִין בְּנְהִירוֹ
עֲלָאָה, וְאִתְעַטְרַת לְתַתָּא בְּעַמָּא קְדִישָׁא,
וְכָלְהוּ מְתַעַטְרִין בְּנִשְׁמַתִּין חֲדָתִין. כְּדִין
שִׁירוּתָא דְצְלוֹתָא, לְבָרְכָא לָהּ בְּחֲדוּהָ,
בְּנְהִירוֹ דְאַנְפִּין, וְלוֹמַר בְּרַכּוּ אֵת יְיָ
הַמְּבוֹרָךְ. אֵת יְיָ דִּיִּקְא, בְּגִין לְמַפְתַּח
לְגַבְהָ בְּבִרְכָה.

יחוד השַבֵּת

בְּשִׁנְכְּנַסַּת הַשַּׁבֵּת, היא מְתִיחַדַּת וְנִפְרַדַּת
מֵהַצַּד הָאַחֵר, וְכָל הַדִּינִים מְעַבְרִים
מִמֶּנָּה, וְהִיא נִשְׁאַרַת בִּיחוד שֶׁל אור
קְדוּשׁ, וּמְתַעַטְרַת בְּכַמְהָ עַטְרוֹת לְמְלַךְ
הַקְּדוּשׁ, וְכָל שְׁלִיטֵי הַרְגֵז וּבַעֲלֵי הַדִּין
כְּלָם בּוֹרְחִים, (וּמְעַבְרִים מִסְטְרָה) וְאִין שְׁלִטוֹן
אַחַר בְּכָל הַעוֹלָמוֹת. וּפְנִיָּה מְאַירִים בְּאוֹר
עֲלִיוֹן, וּמְתַעַטְרַת לְמַטָּה בְּעַם הַקְּדוּשׁ, וְכָלָם
מְתַעַטְרִים בְּנִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת. אַז רְאִישִׁית
הַתְּפִלָּה, לְבָרַךְ אֹתָהּ בְּשִׁמְחָה, בְּפָנִים
מְאַירוֹת, וְלוֹמַר בְּרַכּוּ אֵת ה' הַמְּבָרָךְ. אֵת
ה' דִּיִּקְא, כְּדִי לְפַתַּח לָהּ בְּבִרְכָה.

השַבֵּת נִפְרַדַּת מִצַּד הָאַחֵר

וְאַסִּיר לְעַמָּא קְדִישָׁא לְמַפְתַּח לְגַבְהָ
בְּפִסּוּקָא דְדִינָא, כְּגוֹן וְהוּא
רְחוּם וְגו', בְּגִין דְּהָא אִתְפָּרַשַׁת מִרְזָא
דְּסְטְרָא אַחְרָא, וְכָל מְאַרִי דְדִינִין
אִתְפָּרְשוּ וְאִתְעַבְרוּ מִינָהּ. וּמֵאַן דְּאִתְעַר
הָאִי לְתַתָּא, גְּרִים לְאִתְעַרָּא הַכִּי לְעִילָא.
וְכַרְסִיָּא קְדִישָׁא לֹא יִכְלָא לְאִתְעַמְרָא
כְּעַמְרָא דְקְדוּשָׁה, דְּכָל זְמַנָּא דְמְתַעַרִי
לְתַתָּא אִינוּן מְאַרִיהוֹן דְדִינָא, דְּהוּוּ

השַבֵּת נִפְרַדַּת מִצַּד הָאַחֵר

וְאַסִּיר לְעַם הַקְּדוּשׁ לְפַתַּח אֵלֶיהָ בְּפִסּוּק שֶׁל
דִּין, כְּמוֹ וְהוּא רְחוּם וְגו', מִשׁוּם שֶׁהִרִי נִפְרַדַּת
מֵהַצַּד הָאַחֵר, וְכָל בַּעֲלֵי הַדִּינִים נִפְרְדוּ
וְהַעֲבְרוּ מִמֶּנָּה. וְמִי שֶׁמְעוֹרֵר אֵת זֶה לְמַטָּה,
גּוֹרֵם לְעוֹרֵר כְּפֹּל לְמַעְלָה, וְהַכְּפֹּס הַקְּדוּשׁ
לֹא יִכּוֹל לְהַתְעַטֵּר בְּעַטְרַת קְדוּשָׁה. לְשַׁכַּל
זְמַן שֶׁמְתַעוֹרְרִים לְמַטָּה אוֹתָם בַּעֲלֵי הַדִּין
שֶׁהִיוּ מְעַבְרִים וְהִיוּ הוֹלְכִים לְהַתְחַבֵּא בְּתוֹךְ
הַנֶּקֶב שֶׁל הַעֵפֶר שֶׁל הַתְּהוֹם הַגָּדוֹל, כְּלָם

שבים לשרות במקומם, והמקום הקדוש מתרחק (ונדחק) בהם מלהיות במנוחה.

ההתעוררות של מעלה תלויה בהתעוררות ישראל למטה
ואל תאמר שזהו לבדו, אלא שאין התעוררות למעלה להתעורר עד שישאל מעוררים למטה, כפי שבארנו, שכתוב (תהלים 99) בפסה ליום חגנו. לא כתוב ליום חג, אלא ליום חגנו. ולכן אסור לעם הקדוש, שמתעטרים בעטרות קדושות של נשמות כדי לעורר מנוחה, שהם יעוררו דיו, אלא כלם ברצון ואהבה רבה, שיעוררו ברכות מעלה ומטה כאחד.

ביום השבת מתגדלת הארץ הקדושה ומתעטרת בעטרותיה
כתוב זכור את יום השבת לקדשו, וכתוב במעשה בראשית, תדשא הארץ דשא עשב. מתי מתגדלת הארץ הקדושה ומתעטרת בעטרותיה? הוי אומר, ביום השבת, שהרי אז מתחברת הפלה (הגבירה) עם המלך להוציא דשאים וברכות לעולם.

מתנה טובה
אלא ודאי על דמות זו של אות ה' פרשוה, מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה. וכשהיא שורה על ישראל, אין להם יגיעה ולא שעבוד, ובה נפש עמלה ויגיעה (שמות 17) שבת וינפש.

מתעברן והיו אזלי כלהו לאתמרא גו נוקבא דעפרא דתהומא רבא, כלהו תיבין לאשראה ברוכתיהו ואתרחקת (ואתרחקת) בהו אתר קדישא דבעאת גיחא.

ההתעוררות של מעלה תלויה בהתעוררות ישראל למטה
ולא תימא דרא איהו בלחודוי, אלא לית אתערותא לעילא לאתערא, עד דישראל מתערי לתתא, כמה דאוקימנא, דכתיב, (תהלים 99) בפסה ליום חגנו. ליום חג לא כתיב, אלא ליום חגנו. ועל דא אסיר לעמא קדישא, דקא מתעטרן בעטרין קדישין דנשמתין, בגין לאתערא גיחא, דאינון יתערון דינא, אלא כלהו ברעו ורחימו סגי, דיתערון ברבאן עילא ותתא כחדא.

ביום השבת מתגדלת הארץ הקדושה ומתעטרת בעטרותיה (חלק ג י"ב, א)
כתיב (שמות 17) זכור את יום השבת לקדשו, וכתיב במעשה בראשית, תדשא הארץ דשא עשב. אימתי אתרביאת ארעא קדישא ואתעטרת בעטרהא, הוי אומר ביום השבת, דהא כדון אתחברת כלה (נ"א) סטרוניתא) במלכא, לאפקא דשאיין וברבאן לעלמא.

מתנה טובה (חלק ג קכ"ג, ב)
אלא ודאי על האי דיוקנא דאת ה' אוקמוה, מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה. וכד האי שריא על ישראל, לית לון יגיעה ולא שעבוד. ובה נפש עמלה ויגיעה (שמות 17) שבת וינפש.

בְּרִכּוֹת הַשַּׁבָּת (חלק ג' רצ"ג, א)

וְהֵינּוּ רְזָא, (שמות כ) עַל כֵּן בִּרְדֵי יי' אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ. דְּהָא אֲשַׁתְּכַח כִּלְא כַּחַד גּוּפָא שְׁלִים, דְּהָא מְטְרוּנִיתָא אֲתַדְּבַקַת בְּמַלְכָא, וְאֲשַׁתְּכַח גּוּפָא חַד. וְעַל כֵּן בְּרִכְאֵן מִשְׁתַּכְּחִין בְּהָא יוֹמָא.

הַתְּעוּרוֹרוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת (ד"א מ"ח, א)

תָּא חֲזוּי, כִּד אֲתַקְדֵּשׁ יוֹמָא בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא סַכַּת שְׁלוֹם שְׂרָיָא וְאֲתַפְרִיסַת בְּעֻלְמָא. מֵאֵן סַכַּת שְׁלוֹם, דָּא שַׁבְּתָא, וְכַל רוּחִין וְעֻלְעוּלִין וְשִׂדְיִין וְכַל סְטְרָא דְמִסְאָבִי כִּלְהוּ טְמִירִין וְעֻלְיִין בְּעֵינָא דְרִיחִיָּיא דְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא. דְּהָא כִּיּוֹן דָּאֲתַעַר קְדוּשָׁתָא עַל עֻלְמָא, רוּחַ מִסְאָבָא לֹא אֲתַעַר בְּהִדְיָה. וְדָא עֲרִיק מְקַמֵּיה דְדָא.

הַפּוּרֵשׁ סַכַּת שְׁלוֹם

וּבְדִין עֻלְמָא בְּנִטְרִירוּ עֻלְאָה וְלֹא בְּעֵינֵן לְעֻלְאָה עַל נְטִירוּ כְּגוֹן שׁוֹמֵר אֵת עֲמוּ יִשְׂרָאֵל לְעַד אֲמֵן. דְּהָא דָּא בְּיוֹמָא דְחוּל אֲתַתְּקֵן דְּעֻלְמָא בְּעֵינֵי נְטִירוּ. אֲבַל בְּשַׁבְּת סַכַּת שְׁלוֹם אֲוִנְפְרִיסָא עַל עֻלְמָא וְאֲתַנְטִיר בְּכַל סְטְרִין. וְאֲפִילוּ חֵיִיבֵי גִיְהִנְם נְטִירִין אֲנוּן, וְכִלְא בְּשֻׁלְמָא אֲשַׁתְּכַחַּא עֻלְאִין וְתַתְּאִין, וּבְגִין כִּד בְּקְדוּשָׁא דְיוֹמָא מְבָרְכִין הַפּוּרֵס סַכַּת שְׁלוֹם עֻלְיִנּוּ וְעַל כֵּל עֲמוּ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם. אֲמַאי עַל יְרוּשָׁלַם, אֵלָּא דָּא הִיא מְדוּרָא דְתַהֵיא סַכָּה. וּבְעֵינָא לְזַמְנָא לְתַהֵיא סַכָּה דְאֲתַפְרִסַת עֻלְנָא וְלִמְשָׂרָא עֻמְנָא וְלִמְהוּי (ד"א מ"ג, א) עֻלְנָא כֹּאמָא דְשְׂרָיָא עַל בְּנִין, וּבְגִין דָּא לֹא דְחֻלִין מְכַל סְטְרִין, וְעַל דָּא הַפּוּרֵס סַכַּת שְׁלוֹם עֻלְיִנּוּ.

בְּרִכּוֹת הַשַּׁבָּת

וְזֶהוּ סוּד עַל כֵּן בְּרַךְ יי' אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ. שְׁהֵרִי הַכֵּל נִמְצָא בְּגוּף אֶחָד שְׁלֵם. שְׁהֵרִי הַמְּלָכָה נִדְּבַקַת בְּמַלְכָּה, וְנִמְצָא גּוּף אֶחָד. וְעַל כֵּן הַבְּרִכּוֹת נִימְצָאוֹת בְּיוֹם הַזֶּה.

הַתְּעוּרוֹרוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת

בָּא רָאָה, כְּשִׁמְתַקְדֵּשׁ הַיּוֹם בְּעֶרֶב שַׁבָּת, סַכַּת שְׁלוֹם שְׂרָיָה וְנִפְרָסַת בְּעוּלָם. מִי זֶה סַכַּת שְׁלוֹם? זֶה שַׁבָּת, וְכַל רוּחוֹת וְסַעֲרוֹת וְשִׂדְיִים וְכַל רוּחוֹת הַטְּמָאָה, כֻּלָּם נְטִמְנִים וְנִכְנָסִים בְּעֵין הַרְחִים שֶׁל נִקְבַּת תַּהוּם רַבָּה. שְׁהֵרִי כִּיּוֹן שִׁמְתַעוּרְרַת קְדוּשָׁה עַל הָעוֹלָם, רוּחַ הַטְּמָאָה לֹא מִתְעוּרְרַת אִתּוּ, וְזֶה בּוֹרַח מִלְּפָנֵי זֶה.

הַפּוּרֵשׁ סַכַּת שְׁלוֹם

וְאֵז הָעוֹלָם בְּשִׁמְיָרָה עֻלְיוֹנָה, וְלֹא צְרִיב לְהַתְּפַלֵּל עַל שִׁמְיָרָה כְּמוֹ שׁוֹמֵר אֵת עֲמוּ יִשְׂרָאֵל לְעַד אֲמֵן, שְׁהֵרִי זֶה הַתְּקוּן לְיוֹם חַל כְּשִׁהָעוֹלָם צְרִיב שִׁמְיָרָה. אֲבַל בְּשַׁבְּת נִפְרָסַת סַכַּת שְׁלוֹם עַל הָעוֹלָם, וְנִשְׁמַר בְּכַל הַרוּחוֹת, וְאֲפִלוּ רְשָׁעֵי הַגִּיְהִנְם שְׁמוּרִים הֵם, וְהַכֵּל נִמְצָאִים בְּשֻׁלָם - הָעֻלְיוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים. וְלָכוּ בְּקְדוּשָׁת הַיּוֹם מְבָרְכִים הַפּוּרֵס סַכַּת שְׁלוֹם עֻלְיִנּוּ וְעַל כֵּל עֲמוּ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם. לְמָה עַל יְרוּשָׁלַם? אֵלָּא זֶהוּ מְדוּרָא שֶׁל אוֹתָהּ סַכָּה, וְצְרִיב לְזַמֵּן אֵת אוֹתָהּ סַכָּה שֶׁנִּפְרָסָה עֻלְיִנּוּ וְלִשְׁרֹת עֻמְנָה, לְהִיֵּת [מְגַנָּה] עֻלְיִנּוּ כְּמוֹ אֵם שֶׁשׁוֹרָה עַל הַבְּנִים, וְלָכוּ לֹא פּוֹחֲדִים מְכַל הַרוּחוֹת, וְלָכוּ הַפּוּרֵס סַכַּת שְׁלוֹם עֻלְיִנּוּ.

(ח"ב קל"ה, ב)

מְבוֹרָךְ כְּמֵה דַּאת אִמְר (בראשית חט) בְּנֵי פֹרֶת וְלִכְנ פֹּרֶת וְעַל דָּא, בְּרַכָּה דָא, אֶצְטְרִיכוּ כָל עַמָּא לְבָרְכָא, וּבְמַעְלֵי שְׂבַתָּא, בְּרַעֵי דְלִבָּא, וּבְחֻדוּהַ בְּעוּ לְמַשְׁרֵי בְשׂוּרָתָא בְּבָרְכָה דָא, לְאַתְּבָרְכָא הַאי שְׂבַת דְּמַעְלֵי שְׂבַתָּא, (ז'ל"א) מַעְמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת. בְּהַאי בְּרַכָּה.

(מְבוֹרָךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית טט) בְּנֵי פֹרֶת) וְלִכְנ הַבְּרָכָה הַזֹּאת צָרִיכִים כָּל הָעַם לְכַרְךָ, וּבְעֶרְבֵי שַׁבָּת, בְּרַצוֹן הַלֵּב וּבְשִׂמְחָה צָרִיף לְהַתְּחִיל בַּתְּחִלָּה בְּבָרְכָה הַזֹּאת, שֶׁתִּתְבָּרַךְ הַשַּׁבָּת הַזֹּאת שֶׁ לַעֲרֵב מִשְׁבֵּת (ז'ל"א) מֵהָעַם הַקָּדוֹשׁ כְּרָאוּי בְּבָרְכָה הַזֹּאת.

ברכת ישראל

(ברכו) כְּשִׁמְתַּחֲלִים יִשְׂרָאֵל לְבָרְכָךָ, קוֹל הוֹלֵךְ בְּכָל הָרְקִיעִים, שֶׁמִּתְקַדְּשִׁים בְּקִדְּשַׁת עֶרֶב הַשַּׁבָּת: אֲשֶׁרִיכֶם הָעַם הַקָּדוֹשׁ שְׂאֲתָם מְבָרְכִים וּמְקַדְּשִׁים לְמִטָּה כְּדִי שִׁיתְּבָרְכוּ וְיִתְקַדְּשׁוּ לְמַעַלְהָ כְּמֵה מַחֲנוֹת עֲלִיּוֹנִים קְדוֹשִׁים. אֲשֶׁרִיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשֶׁרִיהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא. וְלֹא מְבָרְכִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּאת, עַד שֶׁמִּתְעַטְּרִים בְּעִטְרוֹת שֶׁל נְשָׂמוֹת קְדוֹשׁוֹת, כְּפִי שֶׁאֲמַרְנוּ. אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁזָּכוּ לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְזִכּוֹתָם לְעוֹלָם הַבָּא.

פריסת הקדשה על ישראל

בֹּא רֵאָה, בְּשַׁעָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְבָרְכִים וּמְזַמְּנִים אֶת סִכַּת הַשְּׁלוֹם הַזֹּאת אוֹרַחַת קְדוּשָׁה, וְאוֹמְרִים הַפּוֹרֵס סִכַּת שְׁלוֹם, אָז קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה יוֹרֶדֶת וּפּוֹרֶסֶת כְּנֶפֶיָהּ עַל יִשְׂרָאֵל, וּמְכַסֶּה אוֹתָם כְּמוֹ אִם עַל הַבְּנִים. וְכָל הַמִּינִים הָרְעִים מִתְּכַנְּסִים מִהָעוֹלָם, וְיִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים תַּחַת קְדוּשַׁת רַבּוֹנָם. וְאִז סִכַּת הַשְּׁלוֹם הַזֹּאת נוֹתֶנֶת נְשָׂמוֹת חֲדָשׁוֹת לְבַנְיָהּ. מֵה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁבָּה שְׂרוּיֹת הַנְּשָׂמוֹת [ס"א שְׂאֵז זְמַן הַזְּוִיג, וְנוֹטְטֶלֶת נְשָׂמוֹת וְהוּ שׂוֹרוֹת בָּה] וּמְמַנָּה יוֹצְאוֹת. וְכִיּוֹן שֶׁשׂוֹרָה וּפּוֹרֶסֶת כְּנֶפֶיָהּ עַל בְּנֵיהָ, מוֹרִיקָה נְשָׂמוֹת חֲדָשׁוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

ברכת ישראל

(ס"א ברכו) כְּדִ שְׂרָאן יִשְׂרָאֵל לְבָרְכָא, קְלָא אִזְלָא בְּכִלְהוּ רְקִיעִין, דְּמִתְקַדְּשִׁי בְּקְדוּשָׁא דְּמַעְלֵי שְׂבַתָּא. וְכֵאִין אֲתוֹן עַמָּא קְדִישָׁא, דַּאֲתוֹן מְבָרְכִי וּמְקַדְּשִׁי לְתַתָּא, בְּגִין דִּיתְּבָרְכוּן וְיִתְקַדְּשׁוּן לְעִילָא, כְּמֵה מַשְׁרִיין עֲלֵאִין קְדִישִׁין, וְכֵאִין אִינוּן בְּהַאי עֲלָמָא, וְזִכְאִין אִינוּן בְּעֲלָמָא דַּאֲתִי, וְלֹא מְבָרְכִי יִשְׂרָאֵל בְּרַכָּה דָא, עַד דְּמִתְעַטְּרִין בְּעִטְרִין דְּנִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין בְּדָקָא מְרָן. וְכֵאֵה עַמָּא דְּזָכִי לֹון בְּעֲלָמָא דִּין, לְמִזְכִּי לֹון לְעֲלָמָא דַּאֲתִי.

פריסת הקדשה על ישראל (ח"א מ"ח, א)

תֵּא חֲזִי, בְּשַׁעָתָא דִּישְׂרָאֵל מְבָרְכִין וּמְזַמְּנִין לְהַאי סִכַּת שְׁלוֹם אוֹשְׁפִיזָא קְדִישָׁא וְאוֹמְרִי הַפּוֹרֵס סִכַּת שְׁלוֹם, בְּדִין קְדוּשָׁתָא וְעֲלָאָה נַחְתָּא וּפְרִיסַת נְדָפְהָא עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל וּמְכַסֶּיָא לֹון כְּאֲמָא עַל בְּנִין, וְכָל זִינוּן בִּישִׁין אֲתַכְּנִישׁוּ מִעֲלָמָא, וְיִתְבִי יִשְׂרָאֵל תַּחַת קְדוּשַׁתָּא דְּמֵאֲרִיהוּן, וְכִדִּין דָּא סִכַּת שְׁלוֹם יְהִיב נְשָׂמַתִּין חֲדָתִין לְבַנְהָא, מֵאִי טַעַמָּא בְּגִין דְּבִיהַ נְשָׂמַתִּין שְׂרִיין (ס"א דְּכִיּוֹן זְמַן וְזוּגָא וְנִסְטֶלֶת נְשָׂמַתִּין וְכֵה שְׂרִיין) וּמִיָּנָה נְפָקִין. וְכִיּוֹן דִּשְׂרִיא וּפְרִיסַת נְדָפְהָא עַל בְּנֵהָ. אֲרִיקַת נְשָׂמַתִּין חֲדָתִין לְכָל חַד וְחַד.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד מד

ד

בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי ז"ע

רבנו מרדכי שרעבי ז"ע, התבטא פעם באזני מוקרביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת בנוסף שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות הר"פ. ופסק הגה"ק ה"כף החיים" (קני"ה סק"ב), דלמוד הזהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ, וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר, וישנה בו שגיאות הרבה, הוא חשוב לפני הקב"ה, כדכתיב: "ודגלו עלי אהבה" ופרשו חז"ל, ודלוגו עלי אהבה, עכ"ל.

וכבר דבר בקדשו מהר"ש בוזגלו ז"ע מאור עינינו בעל ה"כסא מלך", דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והוא פסקו בכף החיים (סימן קני"ה סק"ב), וז"ל ה"כסא מלך" (תקון מ"א), כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך הישיבים ראשונה במלכותא דרקינא.

גם בתקון ל' כתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

העולה מודברי רבותינו ה"כסא מלך" והרי"ח הטוב ז"ע, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חל. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה [וכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על כך חידושו של בעל אורחות צדיקים, (שער השמחה) המבאר, דלמוד (נכל מצוה) הנעשה בשמחה, ערכו כפול אלה. יוצא שפאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אמר... אם למדת תורה בשעת הרנח אל תשוב לך בשעת הדחוק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממואה ברנח (עין שם), על פן פאשר לומד ביסורים הכל כפול מאה, סף הכל למוד זהר הקדוש שעה בשבת שנה מאה מליון שנה תורה! וישנה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שנה אמה משמח את הקדוש ברוך הוא וימקם את הפסוק "ועתה יגדל נא פח ה'".

תכן באוריתא ולא ידעין בסתרי דאוריתא. ועוד הביא מורנו הרב מ"ם ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפתה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

ב. הערה מאת רש"י: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה כחציר וכתבו אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת ויצא ברעיא מהימנא (דף עה) "ווי לאינו דאכלין